

Dag 21 - Jezus in de schoot van zijn Hemelse Moeder. Zoals ik Hem in zeeën van Licht ontvangen had , zo kwam Hij ook in een Zee van Licht uit mijn moederlijke schoot.

Mijn dochter, wees niet bang. Vertrouw op je moeder. Stort je hart uit bij mij.
Ik zal met alles rekening houden en voor alles zorg dragen. Ik zal je moeder zijn.
Ik zal je lijden niet alleen in licht veranderen maar ook gebruiken om het Rijk van de Goddelijke Wil in je ziel uit te breiden.

Ik wil je vertellen wat de kleine Koning in mijn moederlijke schoot deed,
en hoe je mama zich niet één ademhaling van de kleine Jezus liet ontgaan.

Naarmate de Mensheid van Jezus groeide, in hypostatische eenheid met de Godheid verenigd, voelde Hij de begrensdheid van de moederschoot, de duisternis zonder één enkele lichtstraal. En ik zag Hem onbeweeglijk, gehuld in een diepe nacht.

Weet je wie hem deze dichte duisternis bezorgde?

De menselijke wil, waarin het schepsel zich vrijwillig liet verstrikken, en de vele zonden die hij beging, openden vele donkere afgronden rondom hem en in hemzelf,
-zodat hij daadwerkelijk onbeweeglijk werd om het goede te doen.

Mijn dierbare Jezus koos de zoete gevangenis van zijn mama en **leverde zich vrijwillig over aan de onbeweeglijkheid gedurende negen maanden**,

-om de duisternis te verdrijven van de nacht,
waarin de mens zich tot gevangen van zijn eigen duistere wil gemaakt had,
-zodanig dat hij zelfs de vrijheid en beweeglijkheid om het goede te doen verloren had.

Mijn dochter,

Hoezeer leed mijn moederhart bij het zien van mijn kleine Jezus in mijn schoot: onbeweeglijk, wenend en zuchtend!

Zijn hartje klopte zo sterk en brandend van liefde, liet Hij zijn hartslag in elk hart voelen,
-opdat zij Hem uit erbarmen en medelijden hun zielen zouden schenken,
omdat Hij uit liefde voor hen vrijwillig het Licht geruimd had voor de duisternis
opdat allen het ware licht, voor hun redding zouden uitstralen

Mijn liefste dochter, **wie kan je vertellen wat mijn kleine Jezus in mijn schoot leed?**
Ongehoord en onbeschrijfelijk lijden!

Hij bezat het volledige gebruik van zijn verstand. Hij was God en mens.

Zijn liefde was zo groot dat Hij

*-de oneindige zeeën van Vreugde, Gelukzaligheid en Licht opzij zette, en
-zijn Mensheid dompelde in zeeën van duisternis, bitterheid en ellende
die de schepselen hem bereid hadden.*

De kleine Jezus nam ze alle op zich, alsof het de zijne waren.

Mijn dochter, ware liefde zegt nooit: "genoeg". Zij kijkt niet naar het lijden, maar door middel van de pijnen, zoekt ze diegene, die zij bemint. Zij is eerst dan tevreden als zij haar eigen leven offert om het leven te redden van hem, die zij bemint.

Mijn dochter, luister naar je moeder.

Zie je hoe groot het ongeluk is, je eigen wil te doen?

Je bereidt voor Jezus en jezelf niet alleen de nacht, maar ook zeeën van bitterheid, ongeluk en ellende, waarin je jezelf verliest zonder nog een weg eruit te vinden.

Pas dus op. Maak mij gelukkig en zeg: ***“Ik wil altijd de Wil van God doen”***

Luister mijn dochter: de kleine Jezus brandde van liefde

Zijn brandende liefde en zijn vurig verlangen om de mensen te omarmen, bij hen te zijn en naar hen te kijken, om ze naar Hem toe te trekken,

gaven Hem geen rust meer. En Hij stond op het punt om op de wereld te komen.

Zoals Hij op een dag vanuit de Hemel uitkeek om zich in te sluiten in mijn schoot zo keek Hij nu vanuit mijn schoot, die zijn Hemel geworden was, uit om zich aan de schepselen te tonen.

De Zon van het Eeuwig Woord gaat op in de wereld en vormt de klare middag.

Voor de arme schepselen zal het bijgevolg geen nacht meer zijn, geen morgenschemering, geen morgenrood, maar altijddurende Zon, klaarder dan de middag.

Je moeder voelde dat zij Hem niet meer in zich kon houden.

Zeeën van Licht en Liefde overstroomden mij.

En zoals ik Hem in zeeën van Licht ontvangen had, zo kwam Hij ook in een Zee van Licht uit mijn moederlijke schoot.

Dierbare dochter,

voor wie in de Goddelijke Wil leeft, is alles Licht en verandert alles zich in Licht.

En in dit Licht, wachtte ik vol blijdschap om mijn kleine Jezus aan mijn hart te drukken.

Als Hij mijn schoot verliet, hoorde ik zijn eerste liefdevolle kreetjes.

De engel van de Heer legde Hem in mijn armen en ik drukte Hem vol tederheid aan mijn hart.

Ik gaf Hem mijn eerste kus en de kleine Jezus gaf mij de Zijne.